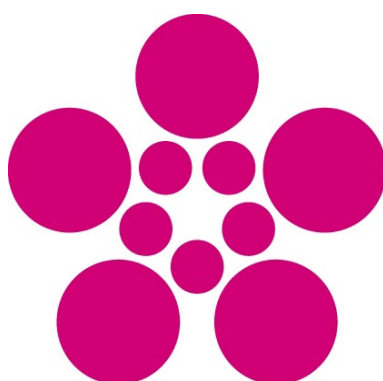

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Management regionálního rozvoje**

verze 1

bakalářské studium

termíny, okruhy otázek

2023/2024

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Okruhy otázek k SZZ	6
Ekonomie a hospodářská politika	7
Regionální ekonomika	10
Ekonomické nástroje ve veřejném sektoru	14
Veřejná správa	17

Důležité termíny

mezí termín zápočtů a zkoušek za LS	11. 5. 2024
odevzdání bakalářské práce	12. 4. 2024
příprava na státní závěrečnou zkoušku	13. 5. – 17. 5. 2024
státní závěrečné zkoušky	20. 5. – 31. 5. 2024

Odevzdání bakalářské práce

Studenti všech bakalářských a navazujících magisterských studijních programů/oborů, kteří v akademickém roce 2023/2024 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a kteří se ve stanoveném termínu (nejpozději do 12. 4. 2024) přihlásili na termín státní závěrečné zkoušky prostřednictvím IS STAG konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2023/2024 v souladu s čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017:

- odevzdají bakalářskou nebo diplomovou práci na katedře, kde student práci zpracovává v jednom vyhotovení (jednostranně nebo oboustranně) svázanou v tvrdých deskách nejpozději do 12. 4. 2024.
- Odevzdají v souladu s Opatřením rektora R452 ze dne 4. 12. 2020 o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU a Opatření děkana č. 124/2017 čl. 19, odst. 15 do IS STAG bakalářskou nebo diplomovou práci a teze bakalářské práce nebo teze diplomové práce (s využitím připravených šablon dostupných na webových stránkách Ekonomické fakulty JU v části [Informace pro končící ročníky](#)) nejpozději do 12. 4. 2024. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce a teze své závěrečné práce do IS STAGu, nebude připuštěn k SZZ. V tomto případě se musí student od SZZ do mezního termínu, tj. do 12. 4. 2024 od SZZ odhlásit. V opačném případě studentovi propadne termín SZZ. Zároveň student vloží do IS STAG i potřebné údaje, týkající se zpracované bakalářské/diplomové práce: základní údaje (název práce, název práce v AJ ...), zásady, literatura, anotace v ČJ i AJ, ...

Elektronická verze bakalářské práce, resp. diplomové práce a tezí této práce se vkládají do IS STAG do části Moje studium – Kvalifikační práce – el. podoba VŠKP pod názvem příjmení_BP_.pdf, resp. příjmení_DP_.pdf (teze se vkládají do IS STAG do části Moje studium – Kvalifikační práce – přílohy k VŠKP pod názvem příjmení_BP_teze.pdf, resp. příjmení_DP_teze.pdf).

K obhajobě si každý student připraví prezentaci své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27 Státní závěrečná zkouška

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.

10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

**BAKALÁŘSKÝ STUDIJNÍ PROGRAM: MANAGEMENT REGIONÁLNÍHO ROZVOJE,
VERZE 1**

OKRUHY OTÁZEK K SZZ

Předměty SZZ:

Ekonomie a hospodářská politika

Regionální ekonomika

Ekonomické nástroje ve veřejném sektoru

Veřejná správa

POVINNÉ PŘEDMĚTY

PŘEDMĚT SZZ: EKONOMIE A HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA (KEN/BZHPE)

(KEN/MI1, KEN/CMI1 Mikroekonomie 1, KEN/MA1, KEN/CMA1 Makroekonomie 1, KEN/HP, KEN/CHP – Hospodářská politika)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. TRH A TRŽNÍ MECHANISMUS

Definice trhu, typy ekonomických systémů. Tržní subjekty, dělba práce, peníze a směna. Nabídka. Poptávka. Elasticita. Tržní rovnováha a její dosahování, změny tržní rovnováhy. Tržní selhání.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku. Indiferenční analýza. Linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, produkční funkce, krátké a dlouhé období. Náklady, příjmy a zisk firmy. Rovnováha firmy.

4. FORMY KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence. Nedokonalá konkurence a hlavní příčiny jejího vzniku. Firma v podmínkách monopolu, oligopolu a monopolistické konkurence. Bod zvratu a bod uzavření firmy.

5. TRHY VÝROBNÍCH FAKTORŮ, DŮCHOD A BOHATSTVÍ

Výrobní faktory a jejich trhy. Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, Lorenzův graf a Giniho koeficient.

6. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Hrubý domácí produkt, metody výpočtu. Agregáty odvozené z HDP. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví. Mezera produktu. Hospodářský cyklus definování, fáze, příčiny vzniku a typy cyklů. Teorém lokomotivy.

7. NEZAMĚSTNANOST A INFLACE

Měření nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti a dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti. Měření inflace, příčiny, druhy inflace a dopady inflace. Protiinflační politika a cílování inflace.

8. FISKÁLNÍ POLITIKA

Cíle, nástroje a druhy fiskální politiky. Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet – příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka.

9. MONETÁRNÍ POLITIKA

Cíle, nástroje a druhy monetární politiky. Bankovní systém. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz. Peníze – definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny.

10. VYMEZENÍ HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY

Základní pojetí a vymezení hospodářské politiky. Hospodářská politika v kontextu s ekonomickou teorií. Typologie hospodářských politik.

11. CÍLE A NÁSTROJE HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY

Definování cílů hospodářské politiky. Nástroje hospodářské politiky. Fungování hospodářské politiky v ekonomice státu.

12. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA V PODMÍNKÁCH OTEVŘENÉ EKONOMIKY A EVROPSKÉM PROSTORU

Hospodářská politika v podmínkách otevřené ekonomiky. Zahraničně obchodní politika. Hospodářská politika v evropském integračním prostoru

13. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA V REÁLNÉ PRAXI

Zhodnocení konceptů dosavadního vývoje hospodářské politiky v České republice. Definování hospodářské politiky v reálné praxi. Vymezení konsensu v hospodářské politice

LITERATURA:

FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I. A KOL. (2019). *Mikroekonomie I – pro bakalářské studium*. Ekopress.

MANKIW, N. G. (2015). *Principles of economics* (Seventh edition). Cengage Learning.

JUREČKA, V., & MACHÁČEK, M. (2023). *Makroekonomie* (4., aktualizované a rozšířené vydání). Grada Publishing.

HOLMAN, R. (2016). *Ekonomie* (6. vydání). C.H. Beck.

PAVELKA, T. (2007). *Makroekonomie: základní kurz* (III. vydání). Melandrium.

BURDA, M. C., & WYPLOSZ, C. (2017). *Macroeconomics: a European text* (Seventh edition). Oxford University Press.

KLIKOVÁ, Ch. a kol. (2019) *Hospodářská a sociální politika. 5. vydání.*. Ostrava: Vysoká škola sociálně správní. ISBN 978-80-87291-23-8.

NĚMCOVÁ, I. (2010). *Ekonomická governance v hospodářsky vyspělých státech v kontextu mezinárodních vztahů*. Professional Publishing.

TOMEŠ, Z. (2008). *Hospodářská politika 1900-2007*. C. H. Beck.

NĚMCOVÁ, I., & ŽÁK, M. (1997). *Hospodářská politika*. Grada.

PŘEDMĚT SZZ: REGIONÁLNÍ EKONOMIKA (KEN/BZR)

(KRM/REK1, KRM/CREK1 – Regionální ekonomika 1, KEN/RM1, KEN/CRM1 – Regionální management 1)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. TERMINOLOGICKÉ SOUVISLOSTI REGIONÁLNÍ EKONOMIKY

Region, typy regionů, regionalismus, regionalistika. Vysvětlení základních pojmů a uvedení příkladů – region, typy regionů, regionalismus, regionalistika.

2. REGIONÁLNÍ EKONOMIKA A JEJÍ ROZDÍLY OPROTI NÁRODNÍ EKONOMICE

Specifika regionální ekonomiky a možností jejího ovlivnění ve srovnání s koordinací ekonomiky na národní úrovni. Hlavní trendy formování regionální úrovně, tj. divergenční vs. konvergenční v rámci ČR i EU.

3. VÝZNAM REGIONÁLNÍCH DISPARIT V HOSPODÁŘSKÉM VÝVOJ STÁTŮ EU A ČR

Pojem regionální disparita – vysvětlení jako rizika i potenciálu rozvoje. Typologie regionů dle různých typů regionálních disparit. Příklady v EU a ČR.

4. NÁSTROJE REGIONÁLNÍ POLITIKY – OBECNÉ VYMEZENÍ A VAZBA NA EKONOMIKU REGIONŮ

Makroekonomické nástroje regionální politiky. Mikroekonomické nástroje regionální politiky. Institucionální nástroje regionální politiky.

5. PROSTOROVÉ USPOŘÁDÁNÍ EKONOMIKY A REGIONÁLNÍ EKONOMICKÁ STRUKTURA

Faktory ovlivňující uspořádání ekonomiky (vnitřní a vnější). Vliv uspořádání ekonomiky na hospodářskou politiku státu. Státní politiky a regionální ekonomika – ekonomický liberalismus vs. ekonomický intervencionismus.

6. REGIONÁLNÍ TRH PRÁCE A MIGRACE JAKO EKONOMICKÝ FAKTOR OVLIVŇUJÍCÍ ROZVOJ REGIONŮ

Role lidských zdrojů v rozvoji regionů (z hlediska kvantity i kvalifikace). Regionální trhy práce a příslušné problémy. Migrace v rámci státu jako ekonomický faktor ovlivňující rozvoj regionů.

7. PROBLEMATIKA EFEKTIVNOSTI NA ÚROVNI OBCÍ/MĚST (ÚZEMNÍ FINANCE JAKO SOUČÁST VEŘEJNÝCH FINANČÍ, VÝZNAM V REGIONÁLNÍ EKONOMICE, MAJETEK JAKO EKONOMICKÝ NÁSTROJ)

Územní finance jako součást veřejných financí – místní a regionální financování. Význam

v regionální ekonomice – rozpočty obcí. Majetek jako ekonomický nástroj rozvoje obcí a měst.

8. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ V RÁMCI POLITIKY ÚZEMNÍHO ROZVOJE ČR, TRH PŮDY

Územní plánování – vymezení pojmu a role v místním rozvoji. Politika územního rozvoje ČR – vymezení a vazba na územní plánování. Trh s půdou v rámci územního plánování.

9. SOUČASNÉ TRENDY URBANIZACE A REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Vymezení a vysvětlení pojmů urbanizace, suburbanizace, reurbanizace a deurbanizace a uvést na konkrétním příkladu v České republice nebo zahraničí.

10. AKTÉŘI ROZVOJE REGIONU

Charakteristika aktérů na lokální, regionální a národní úrovni. Synergický model aktérů.

LITERATURA:

BLAŽEK, J., & UHLÍŘ, D. (2020). *Teorie regionálního rozvoje: Nástin, kritika, implikace*. 3. přeprac. a rozš. vydání, Praha: Karolinum.

JEŽEK, J. a kol. (2014). *Regionální rozvoj*. Západočeská univerzita v Plzni. Dostupné on-line: https://old.zcu.cz/export/sites/zcu/pracoviste/vyd/online/Regionalni_rozvoj.pdf

FORET, M. a kol. (2014). *Cestovní ruch v regionálním rozvoji = Tourism in regional development*. Brno: Mendelova univerzita v Brně.

FIALA, P., KRUTÍLEK, O., & PITROVÁ, M. (2018). *Evropská unie*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK).

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (2018). *Abeceda fondů EU 2014–2020*. Aktualizované vydání (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.). Dostupné na: WWW: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

European Commission (2018). *Assessing the performance of integrated territorial and urban strategies: Challenges, merging approaches and options for the future*. European Commission, Directorate – General for Regional and Urban Policy. ISBN 978-92-79-80392-5. Dostupné on-line: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/assessing_integrated_strategies/assessing_integrated_strategies_en.pdf

Evropské strukturální a investiční fondy 2014–2020 v kostce (Ministerstvo pro místní rozvoj)

MMR (2016). *Integrované plány rozvoje území (IPRÚ)*. Ministerstvo pro místní rozvoj, dostupné on-line: https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

OECD (2018), *Rethinking Regional Development Policy-making*. OECD Multi-level Governance Studies, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264293014-en>.

KOUŘILOVÁ, J., KVĚTOŇ, V., PĚLUCHA, M., & WOKOUN, R. (2012). *Synergie vztahu město-venkov*. Praha: Alfa.

PĚLUCHA, M., & kol. (2012). *Venkov na prahu 21. století*. Praha: Alfa Nakladatelství.

WOKOUN, R., MATES, P., KADEŘÁBKOVÁ, J., et al. (2011). *Základy regionálních věd a veřejné správy*. Plzeň: Aleš Čeněk.

KLUFOVÁ, R. (2020). *Geografické informační systémy 1*. České Budějovice: EF JU.

LONGLEY, P., A., & kol. (2016). *Geografické informace: systémy a věda (překlad z anglického originálu)*. Olomouc: UJEP Olomouc.

MIKLÍN, J. a kol. (2018). *Tvorba map*. Ostravská univerzita. Dostupné na: <https://tvorbamap.osu.cz/>

NÉTEK, R. (2020). *Webová kartografie: specifika tvorby interaktivních map na webu*. UJEP Olomouc.

KLUFOVÁ, R., & POLÁKOVÁ, Z. (2010). *Demografické metody a analýzy: demografie české a slovenské populace*. Praha: Wolters Kluwer.

KALIBOVÁ, K., PAVLÍK Z., & VODÁKOVÁ, A. (2009): *Demografie (nejen) pro demografy*. Praha: SLON.

KUNC, J. a kol. (2019). *(Geo)demografie nejen pro ekonomy*. Brno: MUNI Press, dostupné online na: <https://munispace.muni.cz/library/catalog/view/1853/5000/2666-1/0#preview>

INTERNETOVÉ ZDROJE:

<http://www.mmr.cz/>

<http://www.strukturalni-fondy.cz/>

www.regionalnirozvoj.cz

<http://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

(Pozn.: Relevantní jsou studijní skripta MMR u oboru státní služby č. 47, tj. "Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy")

MMR: <https://mmr.cz/getmedia/58c57a22-202d-4374-af5d-cbd8f9454adb/SRR21.pdf.aspx?ext=.pdf>

MMR: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

<https://www.dotaceeu.cz/getmedia/52360afb-7485-4bba-9e83-862f62e72c12/ESI-fondy-v-kostce-3-vyd-web.pdf.aspx?ext=.pdf>

https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

PŘEDMĚT SZZ: EKONOMICKÉ NÁSTROJE VE VEŘEJNÉM SEKTORU (KEN/BZEVS)

(KEN/HVZ, KEN/CHVZ – Hodnocení veřejných zakázek, KEN/KKUR, KEN/CKUR – Komparace ukazatelů regionů, KUF/VFIN, KUF/CVFIN – Veřejné finance)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. VEŘEJNÝ SEKTOR A VEŘEJNÉ FINANCE VE SMÍŠENÉ EKONOMICE

Veřejný a vládní sektor, definice, struktura, vazby na ostatní institucionální sektory. Posuzování úlohy státu v ekonomice, pozitivní a normativní přístup. Tržní selhání, jejich podstata, principy řešení. Veřejné finance, obsah, funkce, principy finančních vztahů.

2. VEŘEJNÉ STATKY, EXTERNALITY A TEORIE VEŘEJNÉ VOLBY

Veřejné statky, jejich ekonomické charakteristiky a typologie, poptávka po veřejných statcích, Lindahlův model. Organizační formy zabezpečování veřejných statků. Externality, neefektivnost, přístupy k řešení externalit. Teorie veřejné volby. Ekonomický pohled na pravidlo většiny. Politická rovnováha. Jednoznačnost a cykličnost hlasování při použití většinového pravidla. Arrowův teorém nemožnosti. Politický trh a politická rovnováha v zastupitelské demokracii.

3. VEŘEJNÉ PŘÍJMY

Základní způsoby členění veřejných příjmů. Daňové příjmy. Základní daňové pojmy. Daňová kvóta. Struktura daňové sazby. Spravedlnost zdanění. Mikroekonomické důsledky zdanění. Distorzní a nedistorzní daň. Vliv daně na tržní rovnováhu – případ jednotkové daně. Incidence daně a daňový přesun. Náklady zdanění, nadměrné daňové břemeno, Ramseyovo daňové pravidlo. Alternativy ke zdanění, dluhové financování, inflační daň, uživatelské poplatky.

4. VEŘEJNÉ VÝDAJE A VÝDAJOVÉ PROGRAMY

Definice, význam a třídění veřejných výdajů. Dynamika veřejných výdajů a působící faktory. Rozvojové modely veřejného sektoru, Wagnerův zákon. Baumolův zákon. Principy rozhodování o veřejných výdajích (CBA, CEA). Sociální zabezpečení jako výdajový program. Metody a základní modely sociálního zabezpečení. Systémy financování sociálního zabezpečení. Srovnání fondového a průběžného systému financování.

5. VEŘEJNÝ ROZPOČET A SOUSTAVA VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ

Princip veřejného rozpočtu. Bilanční pojetí veřejného rozpočtu. Rozpočet jako finanční plán. Rozpočtové zásady. Rozpočtový proces. Rozpočtová soustava ČR. Právní zakotvení rozpočtových pravidel v ČR. Principy rozpočtové sklady v ČR. Rozpočet EU. Deficit veřejného rozpočtu a veřejný dluh, základní aritmetika, příčiny, důsledky, řešení.

6. TRH VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK A KONTROLA VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

Právní a ekonomický pohled, společensky odpovědné zadávání veřejných zakázek, interní a vnější kontrola (ex ante, ex post, průběžná), účinnost kontrolního systému, kompetence pro oblast veřejných zakázek.

7. EKONOMICKÁ EFEKTIVNOST A FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ EKONOMICKOU EFEKTIVNOST U VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

Důvody spolupráce veřejného a soukromého sektoru, principy 3E, objektivní posuzování efektivity, informační systémy a weby, způsoby uveřejňování informací o veřejných zakázkách.

8. FÁZE ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Zadávací proces, základní kroky, zadavatel, kooperace mezi zadavateli, zadávací dokumentace. Dělení veřejných zakázek podle zadavatelů, předpokládané hodnoty (limity), předmětu, pravidla pro dělení předmětu veřejných zakázek, elektronické zadávání.

9. HODNOTÍCÍ A VÝBĚROVÝ PROCES VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

Dodavatel a uchazeč o veřejnou zakázku, kvalifikace dodavatele, ekonomická a technická kvalifikace, druhy zadávacího řízení.

10. METODY HODNOCENÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

Jednokriteriální metody hodnocení veřejných zakázek. Vícekriteriální metody při hodnocení veřejných zakázek, stanovení vah dílčích kritérií.

11. TYPY, VLASTNOSTI A VAZBY UKAZATELŮ POUŽÍVANÝCH K REGIONÁLNÍ ANALÝZE

Hodnocení regionů prostřednictvím ukazatelů. Členění ukazatelů dle obsahu, formy. Vazby mezi ekonomickými ukazateli regionu. Možnosti jejich agregace.

12. NÁSTROJE SROVNÁVÁNÍ UKAZATELŮ REGIONU

Absolutní srovnání (diference). Relativní srovnání (index, relativní přírůstek, tempo růstu). Předpoklady srovnatelnosti v čase, prostoru a mezinárodní srovnávání. Řetězové a bazické indexy.

13. INDIVIDUÁLNÍ A SOUHRNNÉ INDEXY JAKO NÁSTROJE SROVNÁVÁNÍ

Indexy stejnorodých ukazatelů. Index proměnlivého složení. Souhrnné indexy a jejich použití při komparaci ukazatelů regionu

14. NOMINÁLNÍ A REÁLNÉ HODNOTY UKAZATELŮ

Nominální ukazatele, jejich význam a využití. Reálné hodnoty ukazatelů, jejich konstrukce. Možnosti srovnávání.

15. PROSTOROVÉ SROVNÁVÁNÍ

Předpoklady srovnávání ukazatelů regionů v prostoru. Mezinárodní srovnávání. Metody víceaspektního hodnocení.

LITERATURA:

HAMERNÍKOVÁ, B., & MAAYTOVÁ, A. (2010). *Veřejné finance (2., aktualiz. vyd)*. Wolters Kluwer.

PEKOVÁ, J. (2011). *Veřejné finance: teorie a praxe v ČR*. Wolters Kluwer.

MAAYTOVÁ, A., OCHRANA, F., & PAVEL, J. (2015). *Veřejné finance v teorii a praxi*. Grada.

PAVEL, J. (2013). *Veřejné zakázky a efektivnost, první vydání*. Praha: Ekopress.

OCHRANA, F. (2008). *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek*. Praha: Ekopress.

HINDLS, R., ARLTOVÁ, M., HRONOVÁ, S., MALÁ, I., MAREK, L., PECÁKOVÁ, I., & ŘEZANKOVÁ, H. (2018). *Statistika v ekonomii*. Professional Publishing.

FISCHER, J., JEŘÁBKOVÁ, V., PETKOVÁ, L., PTÁČKOVÁ, V., ŠVARCOVÁ, P. (2019). *Základní metody statistického srovnání*. Praha.

https://oeconomica.vse.cz/wp-content/uploads/page/17038/EKNIHA_Skripta-4ES402_v4.0.pdf

PŘEDMĚT SZZ: VEŘEJNÁ SPRÁVA (KRM/BZVS)

(KRM/VSRR, KRM/CVSRR – Veřejná správa, KRP/SP, KRM/CSP – Správní právo, KEN/SDSP, KEN/CSDSP – Strategické dokumenty ve veřejné správě)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. ZÁKLADNÍ DEFINICE VEŘEJNÉ SPRÁVY

Státní správa a samospráva, dělení veřejné správy. Dělbba moci – parlament, prezident, vláda, Ústavní soud, ostatní soudy, veřejná správa a dělba moci.

2. ÚSTŘEDNÍ STÁTNÍ SPRÁVA V ČR

Kompetenční zákon, složení ústřední státní správy. Úřad vlády. Reforma ústřední státní správy. Služební zákon. Mezinárodní spolupráce ČR v otázkách veřejné správy (regulatorní reforma OECD, Rada Evropy).

3. OBECNÍ A KRAJSKÉ ZŘÍZENÍ

Historický vývoj územní veřejné správy v českých zemích, její transformace a reforma od roku 1989. Definice a působnost obce/kraje, občanství obce/kraje, orgány obce/kraje, horizontální spolupráce, působení v evropském správním prostoru.

4. KONTROLNÍ A KOORDINAČNÍ MECHANISMY VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

Kontrola na úrovni ústřední státní správy, kontrola na úrovni obcí a krajů (dle zák. č. 128/2000 Sb. a 129/2000 Sb.). Vertikální koordinace v rámci přenesené působnosti. Horizontální koordinace na úrovni ústřední státní správy a na úrovni obcí a krajů. Veřejná správa a podpora regionálního rozvoje.

5. SPRÁVNÍ PRÁVO

Pojem, prameny správního práva, formy správní činnosti (formální, neformální, jiné úkony), správní uvážení, kontrola veřejné správy, odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

6. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Pojem, subjekty správního řízení, zásady správního řízení x základní zásady činnosti správních orgánů, zahájení (o žádosti x z moci úřední) a průběh správního řízení, účastníci správního řízení, lhůty pro vydání rozhodnutí, náležitosti správního rozhodnutí a jeho vlastnosti, vady rozhodnutí, řádné a mimořádné opravné prostředky.

7. ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Úprava, závaznost, zdroje, adresáti, význam, základní zásady činnosti správních orgánů x zásady správního řízení, související judikatura včetně případu KAJTA (1 As 30/2008-49), etika ve veřejné správě.

8. SPRÁVNÍ SOUDNICTVÍ

Pojem, správní soudy (působnost, příslušnost), přezkum rozhodnutí, typy soudních řízení, žaloba (náležitosti, lhůta pro podání žaloby, formy podání žaloby), soudní poplatek, účastníci řízení x osoby na řízení zúčastněné, opravné prostředky (mimořádné – kasační stížnost, obnova řízení).

9. SPRÁVNÍ TRESTÁNÍ

Trestání – pojem, správní trestání x trestní soudnictví, správní delikt včetně členění (subjekt deliktu, postavení subjektu, charakter porušených povinností, zavinění, účel sankce), typy správních deliktů [přestupky a jiné správní delikty – disciplinární (kárné, kázeňské), pořádkové], přestupek (pojem, okolnosti vylučující protiprávnost, skutková podstata, řízení o přestupku, zánik trestnosti).

10. ÚROVNĚ PLÁNOVÁNÍ PRO VEŘEJNOU SPRÁVU

Základní charakteristika strategického, taktického a operativního plánování.

11. HIERARCHIZACE STRATEGICKÝCH A PROVÁDĚCÍCH DOKUMENTŮ

Zastřešující dokumenty (Politika, Bílá kniha, Strategický rámec); strategické dokumenty (Koncepce, Strategie, Plán), prováděcí dokumenty (Operační program, Implementační plán, Program a Akční plán).

12. METODIKA PŘÍPRAVY VEŘEJNÝCH STRATÉGIÍ

Jednotlivé fáze a časová náročnost přípravy strategií.

13. ZÁKLADNÍ PRINCIPY TVORBY STRATEGIE

Čtrnáct základních principů tvorby strategických dokumentů

14. ODLIŠNOST STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ NA LOKÁLNÍ, REGIONÁLNÍ A NÁRODNÍ ÚROVNI.

Základní části strategií na jednotlivých úrovních. Zapojení aktérů do jejich přípravy. Postup zpracování.

LITERATURA:

- Čmejrek, J., & Čopík, J. (2016). *Veřejná správa*. České Budějovice: Ekonomická fakulta JU. Dostupné na: <https://omp.ef.jcu.cz/index.php/EF/catalog/book/80>
- Hendrych, D. & kol. (2014). *Teorie veřejné správy*. Praha: Wolters Kluwer.
- Hendrych, D. & kol. (2016). *Správní právo*. Obecná část (9th ed.). Praha: C. H. Beck.
- Hendrych, D. (2014). *Správní věda: teorie veřejné správy* (4th ed.). Praha: Wolters Kluwer.
- Peková, J. (2011). *Finance územní samosprávy – teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer.
- Píkola, P., & Jansa, V. (2014). *Správní právo prakticky*. Praha: ČZU.
- Průcha, P. (2017). *Správní řád s poznámkami a judikaturou* (3rd ed.). Praha: Leges.
- Provazníková, R. (2015). *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. Praha: Grada.
- Půček, M., & Koppitz, D. (2012). *Strategické plánování a řízení pro města, obce a regiony*. Vydání 1.. Praha: NSZM.
- Sedmíhradská, L. (2015). *Rozpočtový proces obcí*. Praha: Wolters Kluwer.
- Schelle, K. (2016). *Dějiny veřejné správy*. Praha: Wolters Kluwer.